

gørelsen. Det gælder også for arealer, der f.eks. pga. størrelse ikke måtte være omfattet af de nævnte regler i naturbeskyttelsesloven og skovloven.

Det vurderes, at de gældende bestemmelser om beskyttede naturtyper og VVM-ordningen ud fra en samlet betragtning beskytter de relevante yngle- eller rasteområder for odder og en meget stor del af markfirbenets yngle- eller rasteområder. For markfirben gælder, at den også udnytter tørre, lysåbne græsarealer uden for landbrugsmæssig omdrift, som ikke er beskyttet, f.eks. vejskråninger, i grusgrave, heder i byzone og sommerhusområder, m.v. Derimod er landbrugsmæssige arealer i omdrift, som ikke er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, f.eks. braklagte arealer med høj græs- og urtevegetation og intensivt græssede arealer, uden betydning for markfirbenet.

Yngleområder for de fleste paddler på bilag IV vurderes at være beskyttet af de nævnte gældende forbud sammenholdt med habitatbekendtgørelsens regler. Det gælder yngleområder for stor vandsalamander, løvfrø, løgfrø, spidssnudet frø og springfrø. I det omfang, disse områder huser ynglende eller rastende bilag IV-arter, vil de blive omfattet af det foreslåede forbud.

Også størstedelen af de yngleområder for grønbroget tudse og strandtudse indgår i eller er i sig selv beskyttede naturtyper. Disse 2 arter yngler imidlertid også i vandhuller, som ikke er beskyttet af de nævnte regler. Det foreslåede forbud kan således få virkning for yngleområder i form af småsøer i aktive grusgrave, midlertidige vandhuller uden vegetation, opstået f.eks. i forbindelse med større anlægsarbejder, kunstige vandsamlinger o.a., der ikke er beskyttet. Dog kan evt. fjernelse af midlertidige vandhuller, der forudsætter afvanding til landbrugsformål, være omfattet af VVM-bestemmelserne som nævnt ovenfor.

Det er som regel ikke praktisk muligt at identificere rasteområder for paddler udenfor yngletiden. Dog vil naturarealer eller ekstensive landbrugsarealer i umiddelbar nærhed af ynglevandhullerne ofte rumme koncentrationer af arterne, så de kan betegnes som rasteområder og derfor efter forslaget ikke må beskadiges eller ødelægges. Som oftest vil disse arealer være beskyttet som naturtype i mosaik med vandhullet. En art som spidssnudet frø raster f.eks. ofte på vedvarende græsarealer i tilknytning til ynglevandhullet. Tilsvarende gælder for løvfrøen, der i yngletiden ofte er tilknyttet høj urtevegetation eller buske på de arealer, der omkranser vandhullet.

Andre paddler som stor vandsalamander og løgfrø vandrer fra ynglevandhullerne i forskellige retninger gennem forskellige, ofte uensartede typer af områder,

hvor de, uafhængigt af den aktuelle drift, raster tilfældige steder, uden at områderne kan betegnes som egentlige rasteområder med koncentrationer af individer.

Den generelle udvikling i retning af større andel løvskov og naturnær skovdrift sammenholdt med fredskovsarealer m.v. understøtter generelt beskyttelsen af de fleste *skovlevende bilag IV-arters* yngle- eller rasteområder. Bl.a. har de fleste skovlevende flagermus-arter gunstig bevaringsstatus.

De udbredte bilag IV-padderarter stor vandsalamander og springfrø har udenfor yngletiden deres rasteområder i løvskov, som hovedregel uafhængigt af den aktuelle drift. De helt konkrete lokaliteter (grene, sten m.v.), hvor arterne raster, er vanskelige at registrere. Rasteområderne for springfrø og stor vandsalamander er begunstiget af den generelle udvikling i skovbruget, så rasteområder ud fra en samlet betragtning vurderes opretholdt. Et generelt forbud forventes således i forhold til disse arter ikke at få nævneværdig betydning for skovdriften.

En række pattedyrarter hører til i træer og buske i løvskov. Arternes yngle- eller rasteområder er meget vanskelige at registrere, da de kan omfatte enkelttræer, kratskov el.lign., som kan blive påvirket af den almindelige skovdrift. Det drejer sig om hasselmus og følgende 10 flagermus-arter: Brun-, dværg-, pipistrel-, langøret, Brandts, skæg-, frynse-, troid-, dam- og vandflagermus (for Bechsteins og bredøret flagermus henvises til ovenfor under Natura 2000).

Under normale omstændigheder vil almindelig skovdrift, hvor der indenfor et samlet skovområde til enhver tid er nogenlunde samme løvskovsareal, aldersfordeling af løvtræ og variation i skovbilledet (herunder beskyttet natur), ud fra princippet om økologisk funktionalitet kunne sikre, at der opretholdes yngle- eller rasteområder for især flagermus i overensstemmelse med artikel 12. Denne sikkerhed vil kunne underbygges af vejledning til skovejere om at integrere artshensyn i skovdriften (»god praksis«).

Der kan dog være særlige tilfælde, f.eks. ved sjældne arter, hvor bevarelsen af en bestemt del af skoven kan have væsentlig betydning for at opretholde yngle- eller rasteområdet, og hvor hver enkelt lokalitet kan have betydning for den enkelte bestand, f.eks. hvor der er underskov med hasselmusbiotoper spredt i et skovområde. Her vil forbuddet kunne få betydning for muligheden for at f.eks. at rydde vegetation som led i skovdriften, medmindre den økologiske funktionalitet understøttes gennem f.eks. aktiv plejeindsats eller målrettet sikring af spredningsmuligheder m.v.